Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

„Próżnym jest podstępne usiłowanie godzenia w Akcję Katolicką i niedotykanie przez to Kościoła. Jest to rzeczą niemożliwą. Kto godzi w Akcję Katolicką, godzi w Papieża, a Papież mówi: Strzeżcie się! Dla waszego dobra radzę wam nie godzić w Akcję Katolicką, bo kto godzi w Akcję Katolicką, godzi w Ojca św., a kto godzi w Ojca św. — umrze. Jest to prawda, którą stwierdzają dzieje".

Pius XI.

TARNÓW — PLAC KATEDRALNY L. 6

Nr 9 WRZESIEŃ R. 1938

T R E Ś Ć:

POSŁANIEC
DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 Zł z przesyłką | TARNÓW, PLAC KATEDRALNY 6 | P. K. O. Nr 414 329 Telefon Nr 110

Nr 9 WRZESIEŃ 1938 r. Rok VI

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

Słowa otuchy i zachęty.

Wśród przeróżnych trudności zewnętrznych i wewnętrznych, rozwija się i kształtuje działalność Akcji Katolickiej. Ciężar dnia i upalenia w tej pracy odczuwają tak członkowie Oddziałów jak i postawieni na stanowiskach kierowniczych na każdym stopniu organizacyjnym. Trudności, ustawicznie napotykane, może nieraz osłabiają ich zapał i gorliwość apostolską — pod ich naporem duch częstokroć omdlewa ze znużenia.

A jednak wytrwale trzeba nam iść naprzód! Ustawicznie należy się zrywać z nowym zapałem, odnawiać w sobie ducha gorliwości i ofiary!

Do tej zawsze gorliwej i pełnej młodzieńczego entuzjazmu pracowitości na niwie Bożej zachęcają nas między innymi i tegoroczne wypowiedzenia się Ojca św. Piusa XI., Twórcy Akcji Katolickiej. Przyjmując polskich pielgrzymów na uroczystym posłuchaniu w okresie tegorocznych Świąt Wielkanocnych — wśród słów, pełnych zachęty do pracy w Akcji Katolickiej, oświadczył dobitnie, że polska Akcja Katolicka, pracuje bardzo dobrze. Uznanie to napełniło radością i świętą dumą obecnych na posłuchaniu pielgrzymów. Tą radosną dumą winno ono napełnić każdego członka Akcji Katolickiej — niech uważają je za wyrażenie uznania i podzięki za ich pracę ze strony Najwyższego Pasterza. Niech one stanowią dla nich otuchę i zachętę do dalszej pracy wśród trudności i przeciwieństw.

Inne doniosłe przemówienie o Akcji Katolickiej wygłosił Ojciec św. do włoskich Asystentów Kościelnych, zebranych w bieżącym roku na kursie. „Zapewne za grzechy nasze — mówił Pius XI. — Bóg przeznaczył nam na ten okres naszego życia rzeczy smutkiem nas przejmujące i tak poważne w tylu częściach świata. Musimy jednak powiedzieć także, że Miłosierny Bóg schyłkowi naszego życia przeznaczył nie gorycz trucizny, lecz słodycz nową, nieskończoną, nieporównaną, zwłaszcza w tym rozwoju nieustannej i wciąż coraz większej owocności Akcji Katolickiej".

Niech i te słowa Wielkiego Papieża, Piusa XI. będą dla nas pokrzepieniem i bodźcem do odnowienia w sobie gorliwości z nadchodzącym okresem pracy, byśmy nie zawiedli tych wielkich nadziei, które w nas pokłada Zastępca Chrystusa Pana na ziemi.

Potrzeba ofiarności.

(Kierownictwom Oddziałów ku rozwadze).

U wszystkich ludów od najdawniejszych czasów znana jest ofiara. Służy ona w pierwszym rzędzie celom religijnym. Człowiek bierze coś ze swojej posiadłości, co uważa za najcenniejsze, i składa to Bogu na ołtarzu lub niszczy. Przez to chce wyrazić, że wszystko, co ma i czym jest, należy do Boga i że gotów jest wszystko oddać.

Wszystkie narody, począwszy od najpierwotniejszych, uważały ofiarę za najwyższy rodzaj uczczenia Boga. Zresztą wiemy, że sam Bóg w religii żydowskiej przepisał liczne ofiary. A w Kościele naszym ofiara Mszy św. zajmuje tak niezwykle ważne miejsce.

Nikt nie może się wymawiać tym, że go nie stać na ofiarę dla Boga. Albowiem Bóg obdarzył każdego człowieka dobrodziejstwami. Pewnie, że nie wszystkim dostało się to samo i w równej ilości, ale każdy coś otrzymał. Jeden — zdrowe i silne mięśnie, inny — zdolny i lotny umysł, jeszcze inny — pieniądze, inny — kawał ziemi, inny — piękny głos, inny — stanowisko, inni wreszcie — różne dalsze dobrodziejstwa. Nie dał Bóg tego wszystkiego ludziom tylko po to, aby sami z wdzięcznością używali tych darów, ale też między innymi po to, aby mieli coś, co by mogli Bogu w ofierze złożyć.

A poza tym ofiara posiada jeszcze inne znaczenie. Mianowicie jest ona potrzebna przy każdym wielkim dziele. Człowiek, który chce czegoś dokonać, musi ponosić ofiary i zdecydować się na wyrzeczenie się wielu rzeczy. Chrystus złożył największą ofiarę, bo życie swoje, życie Boga-Człowieka oddał, aby przez to zmazać grzech pierwszego człowieka. Apostołowie też duże ofiary ponosili w czasie swej nauczycielskiej i kapłańskiej działalności. Jak tylko zostali powołani przez swego Mistrza, musieli porzucić wszystko, co im dotychczas było miłe i drogie. Święci doszli do swej doskonałości tylko przez codzienne ofiary — czy to ze swej miłości własnej, czy to ze swych wygód, czy ze swego majątku.

A i gdzie indziej jest tak samo. Zapaśnik, czy jakikolwiek inny zawodnik sportowy nie dogadza swemu ciału przed zawodami. Przeciwnie — odmawia sobie pokarmu i pości, bo wie, że taka ofiara dopomoże mu do zwycięstwa.

Czy nasza praca w Akcji Katolickiej miałaby być wolna od ofiar? Nie. Praca w Akcji Katolickiej wymaga dużo ofiarności, jako że jest wielkim, świętym dziełem. Członkowie Akcji Katolickiej muszą to dobrze zrozumieć, umieć należycie oceniać ofiarę w pracy organizacyjnej. Przez ofiarę organizacja krzepnie i rośnie i ofiara jest też sprawdzianem dzielności i wartości członków. Oczywiście — że jednorazowa ofiara to mało. Potrzeba ciągłej ofiary, czyli trzeba ofiarności. I to na co dzień. W naszych zwykłych obowiązkach organizacyjnych.

Przyjść na miesięczne zebranie — to czasem łatwo i przyjemnie. Ale czasem człowiekowi się nie chce, wolałby zamiast tego na przykład zdrzemnąć się w domu. W takim wypadku już przyjść musi do głosu ofiarność. Zdobyć się trzeba na ofiarę ze swojego lenistwa, ze swej wygody i przyjść na zebranie.

Składka organizacyjna stanowi prawie zawsze pewną ofiarę. Dla jednych większą, dla innych mniejszą. I czasem zdarza się, że właśnie składka odstrasza ludzi od organizacyj. Człowiek światły jednak wie, że składka z wielu względów konieczna jest w Stowarzyszeniach.

Najpierw jako rodzaj ofiary — i to ofiary ciągłej, co miesiąc odnawianej. U nas jest ona zwykle jak najmniejsza. Wynosi najczęściej 5 lub 10 groszy miesięcznie. W każdym razie kto płaci regularnie tę swoją składkę, jakkolwiek jest ona drobna, ten okazuje, że dla idei, której służy organizacja, gotów jest ponosić również i inne ofiary.

Składka organizacyjna ma poza tym jeszcze ważne znaczenie wychowawcze. Otóż organizacja daje swoim członkom cały szereg korzyści duchowych, ideowych. Dlatego słusznie żąda, aby członkowie dali coś w zamian. Bo musi być pewna wzajemność świadczeń. Co bowiem ludzie otrzymują za darmo, to mało sobie cenią, albo nawet lekceważą. Pewna składka, choćby najdrobniejsza, jest więc potrzebna z tego względu, aby członkowie, opłacając swoją przynależność do organizacji, tym samym okazali, że ją sobie cenią.

A w końcu jeszcze i ze względów życiowych, czysto praktycznych, potrzeba w stowarzyszeniach składki. Biuro, wyjazdy, kursy, okólniki, rozmaite inne druki, portoria — wszystko to kosztuje. Łatwo to pokryć ze składek choćby drobnych, o ile płacą je wszyscy członkowie i o ile płacą regularnie. Opieszałość i nieregularność w płaceniu składek musi się odbić ujemnie na pracy Centrali. Bo gdy nie będzie miała środków, to cóż poradzi nawet najgorętsze serce i najlepsza wola pracowników? Poczcie trzeba zapłacić, drukarzowi również, kolei tak samo — inaczej ani nie przewiozą, ani nie wydrukują. To jest jasne.

I ten ostatni wzgląd powinni mieć na oku członkowie Akcji Katolickiej i pamiętać, że między innymi od ich regularnych choć drobnych składek zależy sprawność działania Centrali.

Te parę uwag o ofiarności podajemy pod rozwagę naszych drogich Kierownictw z prośbą, aby postawiły sobie następujące pytania:

Jak przedstawia się ofiarność członków w naszym Oddziale? Ofiarność z czasu, wygód, pieniędzy?

Czy na zebrania wszyscy chodzą?

Czy do pracy apostolskiej stają wszyscy?

Czy wszyscy członkowie płacą regularnie składkę?

Czy składka do Centrali odesłana — za lata ubiegłe i za rok 1938?

Gdyby odpowiedź nie wypadła dobrze, to niechaj Kierownictwo w myśl tych naszych uwag wytłumaczy członkom znaczenie ofiarności w życiu organizacyjnym, oraz samo niechaj spełnia obowiązki wobec Centrali jak najpoprawniej i jak najsumienniej.

Kwadrans ewangeliczny

(Na zebrania ogólne Oddziałów Stowarzyszeń A. K.)

O wilkach drapieżnych w odzieniu owczym.

„Strzeżcie się pilnie fałszywych proroków, którzy do was przychodzą w odzieniu owczym, a wewnątrz są wilcy drapieżni.

Z owoców ich, poznacie je. I zali zbierają z ciernia jagody winne, albo z ostu figi?

Tak wszelkie drzewo dobre owoce dobre rodzi: a złe drzewo złe owoce rodzi.

Nie może drzewo dobre owoców złych rodzić: ani drzewo złe owoców dobrych rodzić.

Wszelkie drzewo, które nie rodzi owocu dobrego, będzie wycięte i w ogień wrzucone.

A przeto z owoców ich, poznacie je.

Nie każdy, który mi mówi: Panie, Panie, wnijdzie do królestwa niebieskiego; ale który czyni wolę Ojca mego, który jest w niebiesiech, ten wnijdzie do królestwa niebieskiego". (Mat. VII. 15—21).

Nic nie jest bardziej odrażające, jak obłuda. A jednak jest wielu ludzi, którzy udają naszych przyjaciół, chcą niby nas uszczęśliwić — a w duszy żywią podłe i nikczemne zamysły, aby tylko nam dokuczyć i krzywdę wyrządzić. Bo jeśli są naszymi przyjaciółmi, jak zapewniają, to czemu szczerze z nami nie postępują, czemu nam nie mówią prawdy, choćby ona przykra była i gorzka? Czemu nie starają się nas poprawić, zamiast miłość naszą własną łechtać i utwierdzać nas w naszych błędach? Czemu nas podjudzają przeciw drugim i utwierdzają nas coraz więcej w naszym nieposłuszeństwie, w naszej pysze i w naszej zmysłowości? Słusznie zwraca uwagę Zbawiciel, że z owoców ich poznacie je i ostrzega swych wyznawców przed takimi ludźmi.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Dziś jest wielu takich fałszywych proroków, którzy również w działalności społecznej obłudnie postępują i zamiast pomyślności przynoszą społeczeństwu szkodę i stratę. Określa ich działalność jeden z pisarzy (Hirscher) tymi słowy: „Może nazywają się przyjaciółmi ludu. Mają rzekomo współczucie dla nędzy, oburzają się na niesprawiedliwość, chcą pomóc i leczyć. Lecz jeżeli są przyjaciółmi ludu, dlaczego ludowi odebrać chcą to, co ma najlepszego, wiarę ojców? Dlaczego popierają bezreligijność i wolne życie, nieposłuszeństwo i bunty? Kto dobro ludów budować chce na innej podstawie, jak na podstawie, którą sam Bóg położył, na Jezusie Chrystusie i Ewangelii Jego, ten jest fałszywym prorokiem".

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Rozglądnijmy się wokół siebie i bacznie skontrolujmy nasze otoczenie sąsiedzkie, gminne, parafialne, czy między naszymi ziomkami niema takich, którzy ustawicznie wołają, że za ludem chcą się ująć, że chcą byt jego poprawić, a równocześnie szkalują duchowieństwo, poniewierają Kościołem świętym katolickim, albo nawet głoszą hasła powrotu do starosłowiańskich, pogańskich wierzeń. Mają oni na ustach dobro ludu — a czynem obdzierają go i okradają z największych skarbów człowieka: z wiary prawdziwej i z życia cnotliwego. Sieją wiatry — a zbierać będą burzę nienawiści społecznej, a może i krwawej rewolucji. Przed nimi to w pierwszym rzędzie ostrzega wiernych Zbawiciel w tych mocnych, wprost wstrząsających słowach: „Strzeżcie się pilnie fałszywych proroków, którzy do Was przychodzą w odzieniu owczym, a wewnątrz są wilcy drapieżni."

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Największym obłudnikiem jest komunizm. Podkreśla to Ojciec św. Pius XI. słowy: „Uważamy za rzecz nieodzowną zwrócić Wam, Czcigodni Bracia, uwagę na niebezpieczeństwo komunizmu. Z początku komunizm okazywał się takim, jakim był rzeczywiście, w całej swej potworności. Skoro jednak zauważył, że w ten sposób zniechęca do

siebie narody, zmienił swą taktykę. Spróbował pozyskać dla siebie wszelkiego rodzaju tłumy, ukrywając zamiary swe pod zasłoną różnych haseł, które same w sobie dobre są i pociągające. Wodzowie komunizmu zauważyli naprzykład powszechną tęsknotę za pokojem i dlatego udają gorliwych rzeczników i popleczników idei pokojowych, ale w tym samym czasie pobudzają rzesze do walki klasowej. Prowadzi ona do straszliwego krwi rozlewu. Z drugiej strony, nie wierząc w pewność pokoju, uciekają się do nieograniczonych zbrojeń. Poza tym pod nazwami, które nie pozwalają nawet domyślać się związku z komunizmem, zakładają stowarzyszenia i czasopisma, służące jedynie na to, aby ich idee zaszczepiać w takich kołach, które dla nich nie łatwo są dostępne." Do wszystkich zatym zwolenników komunizmu, do tych również, którzy propagując hasła niewiary, nienawiści klasowej i uprzedzenia do Kościoła Chrystusowego, świadomie czy nieświadomie torują mu drogę — można odnieść słowa Chrystusa Pana, nazywające ich wilkami w owczej skórze. Należy pilnie unikać i strzec się takich ludzi.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Rozważmy te myśli, my członkowie Akcji Katolickiej i zastanówmy się, czy niema w naszych sercach w stosunku do bliźnich tej wady, która obłudą się zowie? Skontrolujmy swe postępowanie i zapytajmy się ponadto siebie czy i jak unikaliśmy i innych ostrzegaliśmy przed takimi ludźmi, którzy pełni obłudy, pod pokrywką haseł dobra ludu, przemycają i rozszerzają uprzedzenia do Kościoła oraz osłabiają wiarę zwłaszcza w duszach młodzieży?

Zróbmy dobre postanowienia i postępujmy zawsze w szczerości i prawdzie, unikając przytem pilnie fałszywych proroków i innych ostrzegając przed ich podstępną działalnością.

Dla Kółek Wychowawczych!

Kwadrans ewangeliczny

„Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości: albowiem ich jest królestwo niebieskie“ (Mat V. 10)

Pełnić wolę bożą, żyć w stanie łaski uświęcającej, wprowadzić we wszystkie dziedziny swego życia zasady ewangeliczne — to jest rzecz naprawdę wielka.

A czynić to wszystko wbrew swemu otoczeniu, wbrew głoszonym na każdym kroku zasadom światowym, sprzecznym z duchem Bożym i cierpieć od przewrotnego, zepsutego świata prześladowanie — to bohaterstwo.

Świat (w znaczeniu używanym przez Pana Jezusa oznacza to złych ludzi) nie znosi tych, którzy się nie trzymają jego zasad.

Potrafi on z nich szydzić w najbardziej wyrafinowany sposób, potrafi im szkodzić na każdym kroku, potrafi odebrać ostatni kawałek chleba, znęcać się aż do ostateczności i męczeńsko uśmiercać.

Zawsze jednak znajdą się bohaterskie jednostki, które nie ulękną się prześladowań, cierpień, ironii, ale wiernie będą wyznawać i praktykować swe zasady.

Zawsze znajdą się ludzie, którzy nie oddadzą hołdu rozpuście, nie pokłonią się przed fałszem i niesprawiedliwością, nie ugną przed przemocą, nie uczczą zaciśniętej z nienawiścią pięści.

Będą ludzie, dla których najwyższym dobrem będzie Bóg, prawda, sprawiedliwość i płynące stąd zasady.

Życie tych ludzi nie było nigdy łatwe i nie będzie nim nigdy.

Ale do tych ludzi należy królestwo niebieskie!

Oni je realizują przez swe życie i przez swą pracę tu na ziemi, budując królestwo Chrystusowe, oni je osiągną po śmierci w nagrodę za swoje bohaterstwo.

Do tych ludzi zwraca się Pan Jezus ze swym ostatnim błogosławieństwem, im obiecuje nagrodę:

„Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości: albowiem ich jest królestwo niebieskie“.

Życie według zasad bożych wymaga i w czasach dzisiejszych prawdziwego bohaterstwa.

Wymaga tego bohaterstwa przedewszystkiem młodość — ten okres życia, w którym człowiek tworzy sobie dopiero zasady — ten okres, w którym najwięcej uderza na człowieka pokus — ten okres, w którym człowiek najbardziej jest czuły na ironię i na opinię ludzką.

A świat dzisiejszy wcale nie pieści się z młodymi.

Owszem, występuje wobec nich brutalnie!

Gdy spostrzeże ich wierność zasadom Bożym rozpoczyna od ironii. Szydzi, kpi, wymyśla ośmieszające przezwiska w rodzaju „świętoszków", dewotów i t. p.

Gdy mu to nie wystarcza, gdy ktoś przejdzie tę próbę zwycięsko, zaczyna nęcić i obiecywać. W kolorach tęczowych przedstawia życie sprzeczne z ewangelicznym. Syrenim głosem wabi młodego, niedoświadczonego człowieka, chwyta w pułapki zręcznie zastawione i odbiera go Bogu.

A gdy to nie pomaga zaczyna się zżymać.

Grozi wtenczas i obiecuje naprzemian.

Obiecuje najrozmaitsze korzyści doczesne, nie wyłączając posady, awansu itd. Grozi wyrzuceniem poza nawias swojej „światowej" społeczności, utratą praw do pracy, chleba itp.

Straszną jest ta próba dla młodego człowieka, ale to jeszcze nie ostateczność.

Często przychodzi rzeczywiście spełnienie gróźb wobec opornych.

Żeby to przetrwać trzeba naprawdę wielkiego bohaterstwa, trzeba wielkiej łaski Bożej i wielkiego zaparcia się siebie.

Czasem świat idzie jeszcze o krok dalej i... zabija.

Chrystus ten sam wczoraj i dziś: ten i na wieki. (Żyd. XIII. 8)

A świat wobec Chrystusa również ten sam zawsze. Jego poniżał, ośmieszał, prześladował i umęczył wreszcie — dziś czyni to samo z jego uczniami i wiernymi wyznawcami.

Kto nie jest gotów na zniesienie słów, na przykrości i prześladowanie, kto nie ma w sobie bohaterskiego ducha, ten nie będzie wiernym uczniem Pana Jezusa, nie będzie budował Jego królestwa na ziemi i nie zasłuży sobie na uczestnictwo w królestwie niebieskim.

Czy ja rozumię dobrze te prawdy?

Czy jestem gotowy na zniesienie przykrości dla mych katolickich zasad? Jak się zachowuję, gdy się starają wyszydzić moje przekonania? Jak postępuję, gdy moje katolickie przekonania wymagają odemnie wyrzeczeń i ofiar?

Pogadanka ewangeliczna

Sól ziemi.

(*Przeczytać Mat. V. 13*)

W jakim celu używa się soli do potraw? Dlaczego soli się produkty do dłuższego przechowania? W jaki sposób sól spełnia swoje zadanie? Co się dzieje gdy soli jest za mało? Czy sól może zwietrzeć? Co więc mogą oznaczać słowa: „jeśli sól zwietrzeje”? Coby się stało z solonymi produktami, gdyby sól straciła swą siłę konserwującą?

Kogo Pan Jezus nazywa solą ziemi? Kogo oznacza tu słowo „ziemia”? Co tu znaczy zwietrzenie? Przez co ludzie dobrzy chronią drugich od zepsucia? Jakie znaczenie ma tu: dobry przykład, słowo, walka ze zgorszeniem, kształtowanie opinii ludzkiej?

Kto dziś ma być tą solą ziemi? Czy można to określenie odnieść do członków A. K.? W jakim znaczeniu mają oni być solą ziemi? Kogo mają chronić od zepsucia? Czemu nadawać „dobry smak“? W jaki sposób to mają czynić? O ile odnosi się to określenie do wszystkich katolików?

Jaką rolę mają odegrać katolicy w czasach dzisiejszych w rzeczach: religii, moralności, w sprawach społecznych? Czy katolicy spełniają te zadania gorliwie? Jak czynią to członkowie A. K.?

Czy potrafią spełnić te zadania katolicy obojętni? Co grozi światu, jeśli katolicy, jeśli A. K. nie spełnią swych zadań? Co grozi katolikom?

A jak ja spełniam w mym otoczeniu rolę soli? Jak wpływam na moje rodzeństwo? Na mych kolegów? Czy jestem przejęty rolą apostoła? Czy nie jestem solą zwietrzałą?

Jak spełnia swoje zadania nasz oddział, nasze kółko w. n.?

W naszej miejscowości są miejsca, z których roznosi się zgnilizna. Są środowiska, gdzie trzeba by wnieść dużo soli katolickiego działania i katolickich charakterów. Patrzymy na to i może nas boli panoszące się zło. A czyśmy pomyśleli, że to wina także i tej soli zwietrzałej, którą my jesteśmy? Czy pamiętamy, że i my mamy tu coś do powiedzenia i zrobienia?!

Rozważmy: Gdzie trzeba będzie naszego oddziaływania? W czym trzeba będzie naszą działalność wzmocnić? W czym zmienić? Jak uchronimy od zwietrzenia siebie? Jak urabiać będziemy katolicką opinię naszego środowiska w tych rzeczach, w których tego najwięcej potrzeba?

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

I. Dział sprawozdawczy.

1. Pomoc na zebrania ogólne Oddziałów.

Diecezjalny Instytut A. K. wysłał do wszystkich Oddziałów KSK., KSM. i KSMŻ. szkice referatów na zebrania ogólne Oddziałów, które omawiają następujące tematy:

Na miesiąc sierpień — Zło liberalizmu.
Na miesiąc wrzesień — Trucizna komunizmu.
Na miesiąc październik — Jakiego porządku społecznego pragnie katolicyzm?

2. Nominacje na Prezesów Paraf. Akcji Katolickiej.

W ostatnich dwóch miesiącach otrzymali z Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej w Tarnowie nominacje na Prezesów Paraf. Akcji Katolickiej następujący Panowie: Stanisław Skarżyński w Czchowie, Bomba Józef w Szarwarku i Jan Wójcik w Szymbarku.

Na ponowne wnioski Przew. Księży Proboszczów Diecezjalny Instytut odnowił nominacje na Prezesów Paraf. Akcji Katolickiej na dalsze trzechlecie Panów: Czecha Tomasza w Krygu, Stacha Piotra w Ujanowicach, Krotosa Antoniego w Wiśniczu Starym i Berskiego Włodzimierza w Tylmanowej.

3. Zmarli Członkowie Akcji Katolickiej.

Katarzyna Hadkuligowa † 10 lipca 1938 r., czł. KSK. w Tymbarku. Zofia Obrzut † 1938 r., czł. KSK. w Białej Niżnej. Anna Smaleń † 23 maja 1938 r., czł. KSK. w Jurkowie. Wojciech Kubisztal † 24 maja 1938 r., czł. KSM. w Dąbiu. Wojciech Krężel † 23 czerwca 1938 r., czł. KSM. w Dąbiu. Andrzej Sacha † 15 lipca 1938 r., czł. KSM. w Łysej Górze. Stefania Gmyrek † 22 kwietnia 1938 r., czł. KSK. w Kupieninie. Maria Pachowa † 1938 r., czł. KSK. w Siedliskach Tarn. Wojciech Dyl † 1938 r., czł. KSM. w Staszkówce. Piotr Kozioł † 7 czerwca 1938 r., czł. KSM. w Krzemienicy. Kawula Józef † 20 lipca 1938 r., czł. KSM. w Zbylitowskiej Górze. Michał Rams † 25 kwietnia 1938 r., czł. KSM. w Biegonicach. Anna Gąsiorowa † 4 lipca 1938 r., czł. KSK. w Tymbarku.

Polecajmy ich dusze miłosierdziu Bożemu!

II. Wskazania i zarządzenia.

1. Studium Katolickie.

W poprzednim numerze zaznaczyliśmy, że w dniach od 5—10 września b. r. odbędzie się w Katowicach IV. Studium Katolickie na temat: „Prawne i moralne znaczenie uchwał I Synodu Plenarnego".

Otwarcie obrad nastąpi w poniedziałek dnia 5 września uroczystym nabożeństwem o godz. 10 w kościele Chrystusa Króla z kazaniem, które wygłosi JE. Ks. Biskup Stan. Adamski.

Następnie o godz. 12 odbędzie się inauguracja Studium w gmachu Sejmu Śląskiego. W czasie obrad całego Studium wygłoszą prelegenci następujące referaty:

Kościół zewnętrzny i wewnętrzny — J. E. Ks. Biskup Józef Gawlina (Warszawa). Hierarchia, jej źródło i znaczenie w życiu Kościoła — O. Superior Jan Rostworowski T. J. (Warszawa). Znaczenie i moc obowiązująca uchwał I Polskiego Synodu Plenarnego — prof. dr. Stefan Glaser (Warszawa). Synody prowincjonalne w Polsce przedrozbiorowej — Ks. prof. dr Tadeusz Glemma (Kraków). Diecezja i parafia w prawie kościelnym i uchwałach Synodu — Ks. prał. dr Emil Szra-

mek (Katowice). Synod o powołaniu i zadaniach kapłana — Ks. prof. dr Władysław Wicher (Kraków). Aktualne zagadnienia duszpasterstwa i jego metod współczesnych — Ks. prof. dr Julian Piskorz (Tarnów). Kościół i państwo w świetle Konkordatu i Synodu — prof. dr Henryk Dembiński (Lublin). Małżeństwo i rodzina w uchwałach Synodu, środki do ich religijnego i moralnego podniesienia — Ks. prof. dr Alojzy Poszwa (Płock). Szkoła według nauki Kościoła i uchwał Synodu — JE. Ks. Biskup Stanisław Adamski (Katowice). Nauka religi a obecna sytuacja w szkolnictwie polskim — Ks. prof. dr Walery Jasiński (Katowice). Prawne stanowisko i zadania katolików świeckich w Kościele — mgr. Tadeusz Romer (Katowice). Prawno-organizacyjne zagadnienia Akcji Katolickiej w świetle uchwał Synodu — Ks. prof. dr Władysław Padacz (Warszawa). Udział inteligencji świeckiej w apostolskim dziele dokształcania katolików — dr Adam Kazimierz Bilik (Sosnowiec). Problemy inteligencji katolickiej — doc. dr Marian Heizman (Kraków). Pełnia katolicyzmu w życiu osobistym i zbiorowym — dr Stefan Świeżawski (Lwów). O udział katolików w życiu kulturalnym Polski — red. Józef Kisielewski (Poznań). O konieczności i drogach osiągnięcia zwartej opinii katolickiej w Polsce — Ks. prał. Zygmunt Kaczyński, dyr. K. A. P. (Warszawa). Katolicka myśl społeczna w uchwałach Synodu — Ks. prof. dr Antoni Szymański, Rektor Kat. Uniwersytetu Lubelskiego. Chrześcijańskie posłannictwo Polski — Zofia Kossak (Warszawa). Nabożeństwem dziękczynnem w piątek 9 września o godz. 19-tej zakończą się obrady Studium.

Zgłoszenia na Studium przyjmuje Naczelny Instytut Akcji Katolickiej w Poznaniu i Diecezjalny Instytut A. K. w Tarnowie. Karta wstępu na całe obrady Studium wynosi 10 zł. od osoby. Pokoje można zamawiać w hotelach lub można mieć także dobre kwatery w mieszkaniach prywatnych za opłatą 2—3 zł. dziennie. Kwatery te należy zamawiać uprzednio w Sekretariacie Diecezjalnego Instytutu A. K. w Katowicach.

Podając te informacje o Studium do wiadomości naszym członkom Akcji Katolickiej — najusilniej zachęcamy ich do wzięcia w nim udziału, o ile im na to warunki materialne pozwalają, a zwłaszcza zachęcamy na Studium inteligencję naszą katolicką, tak z szeregów Akcji Katolickiej jak i z poza niej; zachęcamy również bardzo gorąco naszych Księży Asystentów, by sami wzięli udział w obradach Studium, a także by osobistym wpływem, namową i zachętą nakłonili wiele osób z pośród swego otoczenia do skorzystania z tak pracowicie przygotowanego IV. Studium Katolickiego.

2. Hasło Episkopatu.

Corocznie Episkopat Polski wyznacza dla Akcji Katolickiej ogólny program pracy, ujęty w treściwe hasło. Na rok 1939 program pracy opiewa: **Poznanie i wykonanie uchwał I. Synodu Plenarnego — szczytnym posłannictwem polskiego katolicyzmu.**

Podanie tego programu pracy do publicznej wiadomości wszystkich wiernych nastąpi w tegoroczną uroczystość Chrystusa-Króla. Praca zaś w myśl tego hasła rozpocznie się z początkiem r. 1939, kiedy wszystkie Kierownictwa Oddziałów na kursach jesiennych będą dostatecznie przygotowane do programowej działalności. Zarządy pojedyn-

czych Stowarzyszeń urządzą dla Kierownictw Oddziałów specjalne kursy, na których prócz wyjaśnień i pouczeń, dotyczących pracy organizacyjnej, zakreślą szczegółowy program pracy dla Kierownictw i Oddziałów. Niech Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej przygotowywuje Kierownictwa Oddziałów do spełnienia obowiązku przybycia w pełnym składzie na kurs w terminie określonym; przygotowanie to polegać winno na podkreślaniu ważności kursu, obowiązku w nim uczestniczenia i dopomożenia Kierownictwu pojedynczych Oddziałów do spełnienia tego obowiązku.

3. Pomoc w urządzaniu Tygodnia Miłosierdzia.

Diecezjalny Związek „Caritas" urządza w miesiącu październiku „Tydzień Miłosierdzia". Niech Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej z całą gorliwością dopomoże do urządzenia tej imprezy i zachęci wszystkie Oddziały Katolickich Stowarzyszeń w parafii do uczestniczenia w przeprowadzeniu tego wielkiego dzieła miłości bliźniego.

4. Święto Chrystusa Króla.

Tegoroczne święto Chrystusa Króla przypada na niedzielę 30 października. Jest to święto Akcji Katolickiej, której celem jest praca w kierunku jak najrychlejszego urzeczywistnienia Królestwa Chrystusowego na ziemi, wprowadzenie i utwierdzenie panowania Jego praw tak w życiu prywatnym, jak i społecznym i publicznym.

Uroczystość Chrystusa Króla jest specjalnym świętem Akcji Katolickiej — jest zarazem wielkim świętem całego Kościoła Katolickiego. Stąd wszyscy wierni winni wziąć w nim żywy i serdeczny udział.

Część religijną tej uroczystości urządzi jak najwspanialej każdy duszpasterz parafii wedle rozporządzeń swej władzy duchownej. Część zaś zewnętrzną uroczystości — przystrojenie świątyni i domów, iluminacje, przygotowanie manifestacji katolickiej, urządzi Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej przy pomocy Oddziałów Stowarzyszeń A. K. W przygotowanie i przeprowadzenie tego zewnętrznego obchodu, włoży tak Zarząd jak i Oddziały A. K. jak najwięcej wysiłku, aby uroczystość wypadła pod każdym względem bardzo okazale i przyniosła dla całej parafii wiele pożytku.

By dopomóc i ułatwić Zarządom Parafialnym Akcji Katolickiej przygotowanie zewnętrzne tego święta — Diecezjalny Instytut A. K. wyśle do każdej parafii materiały za niewielką opłatą. Ponadto przygotuje i roześle do każdej parafii **w takiej samej ilości**, jak roku ubiegłego:

a) Afisze propagandowe.

b) Nalepki na okna.

c) Ulotki.

Niech przygotowanie święta Chrystusa Króla weźmie Zarząd Parafialnej A. K. pod rozwagę już na najbliższym swym posiedzeniu: gdyby na Zarządzie ustalono, że należy większą czy mniejszą ilość zamówić afiszy, nalepek i ulotek, niż roku ubiegłego — natenczas należy zawiadomić Instytut A. K. przed 10 X. b. r.

5. Pielgrzymka druhów KSMM. do Częstochowy.

W dniach 24 i 25 września br. wyruszy z całej Polski pielgrzymka młodzieży męskiej, zrzeszonej w Katolickich Stowarzyszeniach Młodzieży, do Częstochowy, na Jasną Górę. Zalecamy bardzo usilnie, aby Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej zainteresowały się tą pielgrzymką i pośpieszyły z wydatną pomocą młodzieży, która tak bardzo potrzebuje moralnego oparcia i utwierdzenia w dobrym.

Pomoc tę odnośnie do pielgrzymki mogą Oddziały wyświadczyć w trojaki sposób: przez ofiarę modlitwy, by młodzież przez pielgrzymkę skorzystała duchowo, przez zachęcanie młodzieży do wzięcia udziału w pielgrzymce oraz przez pomoc materialną, by i najuboższa młodzież mogła uczestniczyć w tym wielkim akcie hołdu Najświętszej Panience Częstochowskiej.

6. Organizacja Parafialnej Akcji Katolickiej.

Są jeszcze tu i ówdzie parafie, które dotąd nie mają ukonstytuowanego Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej. Niechże załatwią tą sprawę przed tegorocznym świętem Chrystusa Króla, by cała nasza diecezja miała już wszędzie wzorowo zorganizowaną i sprawnie działającą Akcję Katolicką.

C A R I T A S

1. Prostota.

TE Z MAŁYCH CNÓT.

Kwiaty — to symbole. Ponieważ są piękne, są symbolami cnót. N. p. róża jest symbolem miłości, lilia niewinności, fiołek skromności i pokory. Nie wiem, jaką cnotę przedstawia rezeda — ten właśnie mało znany, skromny kwiatek dobrze symbolizowałby cnotę prostoty... I słusznie. Rezeda, którą prababki nasze tak starannie pielęgnowały wyszła z mody, zastąpiona przez nowoczesne, ozdobne, ale zato bezwonne kwiaty.

Ten sam los spotkał prostotę. I ona stała się już niemodną, a miejsce jej zajęła próżność... I w rzędzie małych cnót zapomniana, wyśmiana prostota stoi na ostatnim miejscu.

Niema już ludzi rozumiejących dziś cnotę prostoty. Niema takich, którzyby się sobą nie zajmowali, takich, co to nie przechwalają się ze swych zdolności, swych bogactw, wspaniałomyślności. Takich, co z zadowoleniem nie powtarzają „ja, mnie, moje”... takich, co umieją z miłością patrzeć na drugich, oceniać ich zalety, przyznawać się do własnych braków.

„Być prostym”, mówiła św. Tereska, „to pozostawać dzieckiem”. Naśladujmy św. Tereskę.

Naśladujmy św. Wincentego, którego wielki mówca Bossuet nazwał człowiekiem uwielbienia godnej prostoty. Nie było w nim obłudy ani dróg krętych. Jeżeli coś nie słusznie żądano od niego, odmawia

po prostu. Gdy czasem zapomniał o czyimś poleceniu, z prostotą przyznawał się do winy. Mówił otwarcie, co myślał. Oto jego słowa o prostocie:

„Prostota jest to dar Boży. Ona nas prosto do Boga i do prawdy prowadzi. Ona jest bez przesady, bez obłudy, bez względów ludzkich i bez zwrotu na siebie i swój interes. Człowiek prosty na Pana Boga tylko uważa i Jemu tylko chce się podobać. Nigdy nie mówi przeciw wewnętrznemu przekonaniu, a zawsze działa tylko według prawości i szczerości chrześcijańskiej. Nie wszystkie myśli odkrywa, bo prostota jest cnotą umiarkowaną i roztropną. Unika w słowach wszystkiego, coby mogło w bliźnim wzbudzić podejrzenie, że coś innego ma na myśli. Szczerość znać w słowach, w sprawach, w urzędowaniu, w pobożności".

I my przez Opatrzność powołani do służby charytatywnej, chcąc być pożytecznymi, musimy postępować z wielką prostotą. Wobec prostoty znikł podstęp i przebiegłość ludzi przewrotnych. Także Chrystusa duch — to duch prostoty. Nauka Jego była prosta i trafiała do dusz prostych, a zagadką była dla mędrców tego świata. I nasza nauka o miłosierdziu ma być prosta. Wtedy ludzie jej słuchać będą i wierzyć słowom głoszonym.

Do praktykowania cnoty prostoty, tej wdzięcznej prostoty z dawnych lat, dobrze byłoby od czasu do czasu zastanowić się nad słowami: „Człowiek widzi pozory, lecz Bóg na serce patrzy".

2. Tydzień Miłosierdzia.

Związek „Caritas" Diecezji Tarnowskiej urządzi Tydzień Miłosierdzia w bież. r. w terminie od 16—23 października br. Jest to już trzeci z kolei Tydzień Miłosierdzia w naszej diecezji. Większość parafii ma już za sobą bogaty zasób wiadomości jak też i doświadczenia potrzebnego do przeprowadzenia takiej imprezy, jaką jest Tydzień Miłosierdzia. Dla nich będzie to już nie próba mniej lub więcej udana, ale jakoby egzamin swoich sił, sprawdzian zdolności rozumu, serca i roztropności. Będzie to okres czasu, mobilizujący w specjalny sposób wszystkich katolików w dziele wzajemnej pomocy przez uczynki miłosierne dla ciała i duszy. Tydzień Miłosierdzia objąć musi zasięgiem swoim wszystkich parafian, bo cnota miłosierdzia jest powszechna. Obowiązuje więc także tych właścicieli znikomych dóbr, którzy żyją tylko myślą zdobycia chleba, by głód zaspokoić. Im przecież dostępne uczynki najskuteczniejszego miłosierdzia: miłosierdzia modlitwy i cierpienia.

Ale są jeszcze parafie ubogie w doświadczenie, ubogie w ludzi, rozumiejących konieczność i celowość zorganizowanej akcji charytatywnej, ścieśniających pojęcie miłosierdzia jedynie do nakarmienia i przyodziania. I do tych właśnie wołamy, tak jak Chrystus Pan do Piotra: „Piotrze, zajedź na głębię!" Należy spojrzeć w siebie, prosto a głęboko i zrozumieć, że jałmużna jest najuboższym darem dla potrzebującego. Caritas ma lepsze dary: ciepło miłości, radość, nadzieję i wiarę w nowe życie. To trzeba zrozumieć.

I dla tych Tydzień Miłosierdzia ma stać się propagandą zorganizowanej akcji miłosierdzia.

Czyż w naszej Diecezji dużo przekonywać trzeba i polecać ofiarności nowocześnie zorganizowany i działający Parafialny Oddział „Caritas”? Czyż potrzeba o pomoc prosić Stowarzyszenia św. Wincentego? Czyż potrzeba mówić o wielkiej nędzy rozrastającej się niczym potop zalewającej nasze miasteczka i wioski? Czyż powoływać się trzeba na wielką odpowiedzialność, ciążącą na sumieniu wszystkich tych, którzy przyjęli razem z chrztem naukę o Nowym Przykazaniu?

Na uzasadnienie Tygodnia Miłosierdzia stwierdzić trzeba, że zorganizowana akcja miłosierdzia nie jest samolubna, nie ma ukrytych celów, wywodzi się bowiem z nadprzyrodzonych pobudek wiary i ewangelicznej miłości. Nie jest materialistyczna, bo w każdym widzi brata, szanuje godność człowieka, nie poniża, bo w każdym widzi podobieństwo Boże. Zwalcza nędzę, aby ratować człowieka. I dlatego oddaje państwu i społeczeństwu nieocenione przysługi.

W ciągu całego roku, dzień po dniu, codziennie składamy bliźnim dowody miłości w postaci osobistych, bezpośrednich świadczeń. Wspieramy proszących własną ręką, na progu domu, po sąsiedzku, często jakże potajemne i skrycie! Mimo to w Tygodniu Miłosierdzia poprzeć musimy hojną ręką inicjatywę i wysiłki zorganizowanej akcji charytatywnej. Bo tylko taka akcja jest wnikliwa, celowa, gospodarna, tania i mało krzykliwa.

Niech zatem do apelu staną wszystkie parafie! Niech w żadnej parafii nie będzie nikogo, ktoby miał się uchylać od czynnego udziału w Tygodniu Miłosierdzia. Termin wyznaczony jest tak wygodny, tak dla miasta jak zwłaszcza dla wsi, gdzie już na ukończeniu będą roboty w polu! Niech wszyscy tłumnie uczestniczą we wszystkich imprezach Tygodnia Miłosierdzia. Pomóżmy wszyscy organizacjom charytatywnym, aby zdołały jasno zaświecić latarnię miłości w ciemnościach zmaterializowanego świata, aby zdołały od żebractwa, włóczęgostwa i moralnej zguby i zatraty dusz ratować tych, dla których nie istnieje żadna pomoc zorganizowana.

Dla ułatwienia podajemy **program Tygodnia Miłosierdzia, który można zmienić i uzupełnić odpowiednio do warunków parafialnych.** Niemniej pamiętać należy, że Tydzień Miłosierdzia ma być okazją dla propagandy ideałów chrześcijańskiej „Caritas”, a nietylko zebraniem darów.

Niedziela 16. X. br. „Uroczyste otwarcie Tygodnia Miłosierdzia“

Suma z okolicznościowym kazaniem (I.) i ogłoszenie programu Tygodnia Miłosierdzia.

Walne Zebranie Oddziału „Caritas“ (zgodnie ze statutem!)

W ciągu całego dnia zbiórka na ubogich do puszek przed kościołem.

Poniedziałek 17. X. br. „Dzień powszechnej jałmużny”

Zbieranie ofiar i zdobywanie członków wspierających po domach na terenie całej parafii.

Wtorek 18. X. br. „Dzień św. Wincentego“

Nabożeństwo i wspólna Komunia św. dla pracowników na polu miłosierdzia i dla ubogich.

Śniadanie dla biednych (jeśli tylko możliwe) urozmaicone deklamacją,

śpiewami i jakimś krótkim przedstawieniem, które przygotować winny Oddziały KSMm. i ż.

Po południu — **Uroczyste zebranie Stow św. Wincentego à Paulo** (jeśli te Stowarzyszenia istnieją; jeśli nie — to można urządzić zebranie założycielskie Stowarzyszenia Pań Miłosierdzia św. Wincentego lub Konferencji Panów św. Wincentego à Paulo.

Środa 19. X. br. „Dzieci w służbie miłosierdzia"

Po południu — **Nabożeństwo dla dzieci** z odpowiednim kazaniem (II.) Złożenie ofiar przez dzieci u stóp ołtarza (pieniądze do puszki — inne dary opakowane!)

Rano mogłoby się odbyć uroczyste zebranie Siostry Parafialnej z Jej Pomocnicami.

Czwartek 20. X. br. „Dzień radości dla biednej dziatwy"

Przedstawienie dla dzieci i zabawa, oraz podwieczorek (jeśli parafia mała — to w jednym miejscu, jeśli parafia z kilku wiosek — w każdej wiosce zajmą się tym pomocnice wspólnie z Członkami A. K.)

Piątek 21. X. br. „Dzień Chorych"

Nabożeństwo z kazaniem (III.)

Śniadanie urozmaicone, podobnie, jak śniadanie dla ubogich.

Zapisanie do Apostolstwa Chorych.

Po południu — **Odwiedzenie** chorych i ubogich przez krewnych i sąsiadów — powszechny uczynek miłosierdzia.

Sobota 22. X. br. „Prace Komitetu"

Msza św., w czasie której wszyscy pracownicy na polu miłosierdzia przystąpią do Komunii św. (Członkowie Oddz. „Caritas", Pomocnice Siostry Parafialnej, Członkinie Stow. św. Wincentego oraz Członkowie wspierający „Caritas").

Zebranie likwidacyjne Komitetu — celem sporządzenia ogólnego zestawienia z wyników Tygodnia Miłosierdzia w parafii (w czasie tego zebrania wypełniony zostanie formularz sprawozdawczy do Związku „Caritas" w Tarnowie, który zostanie specjalnie w tym celu nadesłany).

Niedziela 23. X. br. „Zakończenie Tygodnia Miłosierdzia"

Nabożeństwo dziękczynne — ogłoszenie wyników Tygodnia Miłosierdzia z ambony.

Uroczysta akademia.

Przez cały dzień zbieranie ofiar do puszek przed kościołem.

3. Pomoce organizacyjne.

Z okazji Tygodnia Miłosierdzia Sekretariat Związku „Caritas" przygotuje:

Szkice kazań okolicznościowych.

Materiały na akademię, przedstawienie dla dzieci i urozmaicenia.

Programy uroczystych zebrań.

Ponadto wydane zostaną

ulotki propagandowe — (1 zł. — 100 szt.)

Prócz tego zamawiać można w Sekretariacie Związku „Caritas" puszki na zbieranie ofiar — po 1·75 zł.

Tabliczki dla członków wspierających — po 10 gr.
Deklaracje dla członków wspierających — po 1 gr.
Dyplomy dla Członkiń Stow. św. Wincentego à Paulo — po 10 gr.
Krzyżyki dla chorych — po 35 gr.
Statuty Związku „Caritas" — po 20 gr.

Regulaminy dla Siostry Parafialnej — bezpłatnie.
Regulaminy dla Oddziału „Caritas" — bezpłatnie.
Instrukcje dla Stow. św. Wincentego — bezpłatnie.
Zeszyty dla Siostry Parafialnej — po 50 gr.
Zeszyty dla Pomocnic — po 25 gr.
Karty dla ubogich — po 2 gr.

4. Do Prezesów i Prezesek Oddziałów „Caritas"!

W związku z Tygodniem Miłosierdzia Zarząd Związku „Caritas" poleca PT. Prezesom i Prezeskom Oddziałów „Caritas":

1. Dokładnie przeczytać wszelkie materiały i instrukcje nadesłane na Tydzień Miłosierdzia, zastanowić się w jaki to sposób dałoby się na terenie parafii zorganizować, jak największą rozwinąć propagandę, ażeby ona dotarła do każdej wioski czy dzielnicy parafii, a potem należy pójść do Przewielebnego Ks. Proboszcza i z nim wszystko uzgodnić.

2. Utworzenie Komitetu Tygodnia Miłosierdzia, do którego należy zaprosić poza Członkami Oddziału „Caritas": Prezesa Parafialnej A. K., Prezesów i Prezeski Oddziałów Stowarzyszeń A. K., Przełożonego III. Zakonu, oraz przedstawicieli gminy i innych organizacji katolickich, które mogłyby pomóc w przeprowadzeniu Tygodnia Miłosierdzia. Na posiedzeniu tego Komitetu przedstawić program Tygodnia Miłosierdzia i kolejno według dni pojedynczych tegoż programu przydzielać organizacjom pracę.

3. Bardzo staranne przygotowanie Walnego Zebrania Oddziału Związku „Caritas", na którym to zebraniu muszą być złożone sprawozdania z pracy Oddziału „Caritas". Siostry Parafialnej, oraz wszystkich Stowarzyszeń charytatywnych i Dzieł Miłosierdzia — a więc przede wszystkim Stow. św. Wincentego à Paulo i ochronek, a także III. Zakonu, jeśli tę pracę prowadzi. Sprawozdanie to ma społeczeństwu wykazać, co robi i jak działa ukryte, ciche miłosierdzie. Program tego zebrania nadeślemy jeszcze — chodzi w tej chwili o to, aby tych, którzy mają składać sprawozdanie, poinformować o tym i serdecznie zachęcić do gorliwego opracowania takiego sprawozdania. Sprawozdania te powinny być koniecznie podpisane przez Prezesa i Sekretarza każdej z tych organizacji, jak również przez PT Przewielebnego Księdza Proboszcza, a wraz ze sprawozdaniem z Tygodnia Miłosierdzia nadesłane do Tarnowa, aby można było opracować ogólne sprawozdanie z akcji miłosierdzia na terenie diecezji.

Uwaga: Sprawozdania winny obejmować czasokres od II. Tygodnia Miłosierdzia do III. Tygodnia, a więc od 24 września 1937 r. do 16 października 1938 r.

5. Do Sióstr Parafialnych.

Do jednej z najważniejszych prac Siostry Parafialnej należy zorganizowanie Pomocnic, które by objęły ogólną opiekę nad dzielnicami czy wioskami w parafii.

Toteż ta Siostra Parafialna, która jeszcze tego nie uczyniła, niech stara się jak najprędzej zdobyć Pomocnice i urządzić z nimi zebranie z początkiem września br. Wspólnie z nimi przed nadejściem Tygodnia Miłosierdzia winna się postarać:

1. O dokładny spis ubogich (jeśli był zrobiony przedtem, o powtórne wywiady, aby żadnego biednego nie pominąć).

2. O dokładny spis starców i chorych, którzy będą przewiezieni do kościoła w „Dzień Chorych“, aby od razu na Komitecie powiedzieć, ilu jest chorych ogólnie w parafii, oraz w pojedynczych gminach.

3. O spisanie ogólne potrzeb ubogich, przede wszystkim potrzeby w dziedzinie odzieży i obuwia, gdyż o to najtrudniej; te dane potrzebne będą na likwidacyjnym posiedzeniu Komitetu, gdy będzie się przeznaczać zebrane dary na cele ubogich.

Ta praca Siostry Parafialnej i jej Pomocnic, choć może niewidoczna i niedoceniana często, jest jednak bardzo ważna, toteż trzeba ją z całą sumiennością spełniać. Gdy Siostra Parafialna zdawać będzie sprawozdanie z pracy, niech od razu napisze w tytule: „Sprawozdanie z pracy Siostry Parafialnej i jej Pomocnic“. W akcji miłosierdzia unikać trzeba chwalenia się, należy wszelkimi siłami dążyć do tego, aby w sprawozdaniach ukazywać pracę charytatywną bezimiennie. W sprawozdaniu tym winna Siostra Parafialna podać: ile Pomocnic, ile razy był dyżur w biurze „Caritas“, ile wywiadów przeprowadzono? ile wykryto ubogich, chorych, starców, kalek i sierot, ewentualnie dzieci nieślubnych? ile razy odwiedzono ubogich, czy chorych i starców? ile pozyskano Członkiń do Stow. św. Wincentego à Paulo? i inne prace, które Siostra Parafialna z Pomocnicami wykonała!

6. „Nasze stragany“.

Akcja straganowa w oparciu o chałupnictwo katolickie, zainicjowana i prowadzona przez Związek „Caritas“ daje już pomyślne wyniki. Liczne parafie zainteresowały się poważnie tą sprawą a Oddziały „Caritas” w Jastrząbce Nowej, w Ciężkowicach, Ryglicach, Padwi i Łącku urządziły już u siebie sprzedaż straganową z wielkim pożytkiem. Kupujący chwalą towar, solidne wykonanie i przystępne ceny, gdyż wszystkie te przymioty czynią towar pokupnym i nęcącym. Szczególnie bielizna i sukienki dziecięce cieszą się powodzeniem. Posłuchajmy, co pisze Łącko: „Bardzo pięknie dziękujemy za terminowe nadesłanie zamówionych do straganu rzeczy. Ogromnie się podobały, zwłaszcza fartuchy i sukienki dla dzieci. Kobiety chwaliły wykonanie, kupowały chętnie i nawet wbrew swemu przyzwyczajeniu nie targowały się wiele, co świadczy, że uznawały taniość i wartość kupowanych rzeczy. Spodziewamy się, że w miarę jak zapoznają się z towarem, kupować będą coraz więcej, a te, które już raz kupiły, sprowadzą nowych nabywców“.

Z tym większą odwagą polecamy tę sprawę gorąco Oddziałom, z prośbą, aby też przystąpili do realizacji idei, dającej chleb ubogim szwaczkom, a solidny, z rąk katolickich nabyty, towar naszym rodzinom katolickim.

U w a g a : Gdyby Oddziały po Tygodniu Miłosierdzia chciały nabyć:

1. bieliznę czy inną odzież dla biednych — to bardzo chętnie oddamy to po cenach najniższych — to znaczy po cenach kosztu.

2. materiały, (barchany i płócienka) aby szyć dla ubogich w swoim zakresie, a więc gdyby szycia podjęły się darmo pewne osoby, gotowi jesteśmy sprowadzić i oddać po cenach fabrycznych.

7. Kursy dla Sióstr Parafialnych.

Dalsze Kursy dla Sióstr Parafialnych odbędą się w następujących terminach:

w Bochni (a nie w Proszówkach) od 22 do 29 VIII. br.
w Moszczenicy k/Gorlic od 29 VIII. do 2 IX. br.
w Chorzelowie k/Mielca od 6 do 10 IX. br.
w Gręboszowie od 13 do 17 IX. br.

Siostry Parafialne, które w tym roku w kursach jeszcze nie uczestniczyły — niech starają się na jeden z tych ostatnich Kursów przybyć, aby nabrać odwagi i otuchy do dalszej pracy i aby jak najlepiej przygotować się do tej świętej apostolskiej pracy!

Uwaga: Każda Siostra Parafialna zabiera ze sobą na kurs: pościel i pieniądze na utrzymanie.

8. Zbiórka na ociemniałych.

W Laskach koło Warszawy w Zakładzie dla ociemniałych przebywa 40 dzieci ociemniałych z terenu naszej diecezji. Gdybyśmy, licząc jak najskromniej, obliczali koszta utrzymania każdego z nich na 100 zł. rocznie — to wtedy utrzymanie tych dzieci wyniosłoby 4.000 zł.! Wobec tego faktu powinniśmy się postarać, aby zebrać choć część tych pieniędzy w czasie zbiórki dla Ociemniałych, która w tym roku przypada na dzień 16, 17 i 18 września br. Zarząd Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi przyśle do każdej parafii legitymacje i znaczki, prosimy więc, aby Oddziały Związku „Caritas" lub Oddziały Stowarzyszeń Akcji Katolckiej zajęły się tą zbiórką. — Niech to będzie ten piękny uczynek miłosierdzia, spełniony z myślą o biednych niewidomych, a w przekonaniu, że przysługę oddajemy także przyszłym niewidomym, których wtedy zakład chętnie przyjmie, ufając w pomoc ich sióstr i braci!

9. Dokształcający Kurs.

Katolicka Szkoła Społeczna w Poznaniu organizuje w okresie od 18 października do 10 listopada br. Kurs dokształcający dla Sióstr Parafialnych.

Kurs ten przeznaczony jest głównie dla Sióstr zakonnych, lecz mogą wziąć w nim również udział odpowiednie osoby świeckie. Program Kursu przewiduje poza wykładami z dziedziny metodyki pracy charytatywnej i ustawodawstwa społecznego również praktykę w odpowiednich instytucjach charytatywno-opiekuńczych. Opłata za Kurs wynosi 25 zł. Zgłoszenia na Kurs nadsyłać należy do dnia 4 października br. do Katolickiej Szkoły Społecznej w Poznaniu, Podgórna 12 b.

10. Wyrównywać zaległości.

Sekretariat Związku „Caritas" uprasza o łaskawe wyrównanie zaległości za pobrane pomoce organizacyjne, prenumeratę „Posłańca" oraz za materiały na stragany. Należytość przesyłać czekiem P. K. O. Nr 414.329 lub przekazem pocztowym.

Katolickie Stowarzyszenie Mężów.

1. Odgłosy święta patronalnego.

Tegoroczne święto patronalne miały Oddziały nasze obchodzić pod hasłem „miłości i zgody“. Myśl nasza była ta, żeby każdy członek KSM., wysłuchawszy w tym dniu referatu i osobnego jeszcze wezwania, zrobił coś dla ugruntowania zgody w swojej rodzinie, w swoim sąsiedztwie, w swojej parafii.

Czy ten czyn apostolski został w całej diecezji należycie przeprowadzony — nie wiemy. Doszły nas tylko z niektórych Oddziałów odgłosy święta patronalnego w postaci czy to pisemnych sprawozdań, czy też ustnych doniesień. W jednym z naszych Oddziałów w czasie owego uroczystego zebrania w dniu święta patronalnego — dwaj mężczyźni, których dotychczas dzieliła niezgoda, podali sobie wobec wszystkich dłoń do zgody. Niewątpliwie i we wielu innych Oddziałach osiągnięto pewne wyniki, jakkolwiek o nich nie wiemy.

Dobrze było by, gdyby każdy z PT. Prezesów Oddziałów zebrał dokładne wiadomości o tym, jakie dobre skutki dla parafii przyniósł ten czyn apostolski Mężów. Najlepiej na najbliższym zebraniu zapytać członków, czy i ilu zwaśnionych pogodzili. Niechaj Prezes sobie wszystko zapisze, a zapiski swoje zachowa do kursu jesiennego. Tam będzie okazja do tego, żeby się wiadomościami ze swojego Oddziału podzielić z innymi, a potem wręczyć swoje notatki Sekretarzowi Generalnemu, który takie wiadomości o działalności Oddziałów gromadzi w aktach Stowarzyszenia.

2. Dzień katolicko-społeczny dla maturzystów.

Co roku w okresie wakacyjnym odbywają się w klasztorze Ojców Redemptorystów w Tuchowie rekolekcje zamknięte dla maturzystów.

W tym roku po raz pierwszy Stowarzyszenie nasze urządziło dla uczestników tych rekolekcyi bezpośrednio po ich zakończeniu t. zw. „Dzień katolicko-społeczny“ (22 lipca 1938). Na program tego „Dnia“ złożyły się następujące wykłady:

1. „Człowiek we współczesnym świecie“ — P. Sekr. Gen. Rajmund Wensierski.
2. „Skąd wziął się komunizm, jaka jest jego doktryna i współczesna taktyka“? — Ks. Dyr. Karol Pękala.
3. „Jakie wartości wnosi do życia społecznego katolicyzm“? — Ks. Sekr. Władysław Lesiak.
4. „Młody katolik na wyższej uczelni“ — P. Rajmund Wensierski.
5. „Czym jest Akcja Katolicka i jakie są jej dogmatyczne podstawy“? — JE. Ks. Biskup Dr Edward Komar.

Uczestników „Dnia katolicko-społecznego“ w Tuchowie było 65.

3. Kronika Zlotów Okręgowych.

Szósty w tym roku Zlot Okręgowy — odbył się w **Brzesku** w d. 29 czerwca przy udziale **49%** członków z Okręgu. Uroczyste nabożeństwo celebrował Ks. Kan. Stosur, a kazanie okolicznościowe wygłosił Ks. Prałat Rogóż, asystent diecezialny Kat. Stow. Mężów. Obrady odbyły się w sali „Sokoła“.

Przy rozpoczęciu zebrania obecny był Starosta powiatu brzeskiego oraz Burmistrz miasta.

Siódmy Zlot — w **Okulicach** w dniu 3 lipca br. pomimo pogody przeplatanej deszczem, zgromadził **66%** ogółu członków Okręgu uścieńskiego. Ustawili się na Dębinie i trójkami z muzyką na czele ruszyli przez wieś do kościoła. Kazanie wygłosił ks. katech. Łabno, a Mszę św. odprawił ks. kan. Koza z Ujścia Solnego. Obrady odbyły się na cmentarzu kościelnym.

Na ósmy Zlot — w **Lipnicy Murowanej** w dniu 10 lipca br. nie dopisała pogoda. Przez cały dzień padał deszcz, chwilami wprost ulewny. Ten fakt zadecydował o frekwencji, która wyniosła **17%** ogółu członków Okręgu.

Dziewiąty Zlot — Okręgu Tymbarskiego w **Szczyrzycu** w dniu 17 lipca br. uświetnił swą obecnością JE. Ks. Biskup Dr Komar. Przy stwierdzeniu obecności okazało się, że przybyło **94%** członków należących do Okręgu. Ks. Biskup odprawił uroczystą sumę i wygłosił kazanie. Obrady odbyły się w ogrodzie gościnnych Ojców Cystersów.

Dziesiąty Zlot — w **Kolbuszowej** w dniu 14 sierpnia br. — musiał się niestety odbyć przy bardzo lichej pogodzie. Mimo jednak całodziennego deszczu przybyło **68%** ogółu członków Okręgu.

— — — — — — — — — — — —

Uwaga: 1) W poprzednim num. „Posłańca“ wskutek niedopatrzenia drukarni opuszczono wzmiankę o Zlocie w Pilźnie. Powtarzamy ją tu ściśle według rękopisu:

„Drugi Zlot — w **Pilźnie** w dniu 22 maja br. odbył się również przy dobrym choć chłodniejszym powietrzu. Pochód szedł przez miasto z orkiestrą. Program wykonano w całości. Duża sala „Sokoła“ pomieściła wszystkich. Udział członków z Okręgu wynosił **80%**.

2) Przy wzmiance o Zlocie w Mielcu powinno być zamiast: „Drugi Zlot“ — „Trzeci Zlot“.

4. Kursy jesienne.

Jesienne kursy dla Kierownictw rozpoczniemy dnia 17 października br. Terminarz i dokładny program zostanie podany w następnym numerze „Posłańca“.

5. Zebranie Zarządu KZM. w Warszawie.

W dniu 29 czerwca br. odbyło się w Warszawie zebranie Zarządu Katolickiego Związku Mężów z następującym programem:

1. Przyjęcie protokołów.
2. Sprawozdanie Prezydium Zarządu.
3. Dyskusja nad sprawozdaniem.
4. Referat p. t. „Udział KZM. w pracach nad poprawą materialnych warunków bytu wsi“.
5. Dyskusja nad referatem.
6. Wytyczne programowe KZM.
7. Dyskusja.
8. Sprawy bieżące.
9. Wolne głosy.

Z Tarnowa udział w tym zebraniu wzięli ks. dyr. Karol Pękala, redaktor „Przebojem“, oraz p. hr. Tadeusz Łubieński, Prezes Kat. Stow. Mężów.

6. W sprawie zaległości za abonament pisma „Na Wyżyny".

Administracja miesięcznika „Na Wyżyny" za naszym pośrednictwem prosi o jak najrychlejsze uregulowanie długów za abonament tego pisma. Niektóre Oddziały jeszcze nie uiściły opłaty za rok 1936.

7. Posiedzenie Zarządu KSM.

W dniu 22 września br. o godz. 10 odbędzie się w Tarnowie zwyczajne posiedzenie całego Zarządu KSM.

Program posiedzenia będzie następujący:

1 Modlitwa i zagajenie.
2. Stwierdzenie obecności.
3. Odczytanie protokołu
4. Sprawozdanie z pracy: a) Sekretariatu. b) Prezesów Okręgowych.
5. Referat n. t.: „Nowe hasło Akcji Katolickiej".
6. Terminarz i program kursów jesiennych dla Kierownictw.
7. Sprawa pisma „Na Wyżyny".
8. Sprawy Związkowe.
9. Wolne głosy.
10. Zakończenie.

PT. Członkowie Zarządu otrzymają jeszcze osobne zaproszenia wraz z projektem terminarza kursów jesiennych.

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet.

1. Posiedzenie Zarządu KSK.

W poniedziałek **dnia 19 września br.** odbędzie się plenarne **posiedzenie Zarządu KSK.**

Szczegółowy program tego posiedzenia wraz z zaproszeniem otrzymają PT. Członkinie Zarządu naszego Stowarzyszenia w pierwszych dniach września.

Ośmielamy się tylko prosić, aby te z **PT. Członkiń Zarządu,** które **chciałyby,** żeby na posiedzeniu Zarządu **poruszone** zostały **pewne sprawy związane z pracą Stowarzyszenia — przysłały swoje wnioski możliwie jak najprędzej.**

2. Zjazdy dla Zastępowych.

Zjazdy dla Zastępowych w myśl wysłanego do Oddziałów okólnika odbędą się **Okręgami.** Zjazdy te przeprowadzą PT. Prezeski Okręgów KSK., na ręce których wysłane zostały odpowiednie instrukcje.

W Zjazdach dla Zastępowych winny wziąć udział obowiązkowo Zastępowe oraz Kandydatki na Zastępowe. Poza tym i inne członkinie, które interesują się pracą Zastępów, mogą wziąć udział w tych Zjazdach.

Na Zjazdach dla Zastępowych zostaną przeprowadzone **wzorowe zbiórki zastępu,** jak również wygłoszone zostaną dwa referaty: **„Apostolstwo zastępowej" i „Zastęp — jako metoda pracy nad odrodzeniem środowiska".** Program Zjazdu ustali każda z PT. Prezesek Okręgu.

Dla przypomnienia podajemy **terminy zjazdów**, jak również **miejscowość**, a w nawiasie Oddział, z którego zastęp przeprowadzić ma wzorową zbiórkę zastępu:

Okręg Tarnowski Miejski — 4 września br. w Tarnowie, sala A. K. po sumie (Pogwizdów).

Okręg Tarnowski Zam — 11 września br. w Tarnowie, sala A. K. po sumie (Zaczarnie).

Okręg Baranowski — 4 września br. w Górkach po sumie (Górki).
Okręg Biecki — 18 września br. w Binarowej po sumie (Rozembrak).
Okręg Bobowski — 4 września br. w Ciężkowicach po sumie (Bobowa).
Okręg Bocheński — 28 sierpnia br. w Bochni po sumie (Bochnia).
Okręg Brzeski — 4 września br. w Jadownikach po sumie (Jadowniki).
Okręg Czchowski — 4 września br. w Zakliczynie po sumie (Tropie).
Okręg Dąbrowski — 4 września br. w Dąbrowie po sumie (Szarwark).
Okręg Dębicki — 11 września br. w Dębicy po sumie (Kozłów).
Okręg Gorlicki — 28 sierpnia br. w Szymbarku po sumie (Gorlice).
Okręg Gręboszowski — 4 września br. w Gręboszowie po sumie (Grębosz.).
Okręg Grybowski — 4 września br. w Grybowie po sumie (Strzylawki) sala A. K
Okręg Kolbuszowski — 4 września w Kolbuszowej godz. 9 rano (Werynia).
Okręg Limanowski — 4 września br. w Limanowej po sumie (Łososina G.).
Okręg Lipnicki — 4 września br. w Lipnicy Mur. po sumie (Lipnica Mur.).
Okręg Łącki — 9 października br. w Tylmanowej po sumie (Tylmanowa).
Okręg Mielecki — 4 września br. w Mielcu po sumie (Mielec).
Okręg Nowosądecki — 21 sierpnia br. w Nowym Sączu po sumie, sala „Świt" (Nowy Sącz V.).
Okręg Pilzneński — 5 września br. w Pilźnie, godz. 9 rano (Jodłowa).
Okręg Radłowski — 11 września br. w Radłowie po sumie (Radłów).
Okręg Radomyski — 4 września br. w Żdżarcu po sumie (Jastrząbka St.).
Okręg Ropczycki — 4 września br. w Sędziszowie po sumie (Boreczek).
Okręg Starosądecki — 4 września br. w Piwnicznej po sumie (Kosarzyska).
Okręg Szczuciński — 4 września br. w Szczucinie po s. (Szczucin Podm.).
Okręg Tuchowski — 4 września br. w Siedliskach Tarn. po s. (Siemiechów).
Okręg Tymbarski — 21 sierpnia br. w Tymbarku po sumie (Krasne).
Okręg Uścieński — 4 września br. w Uściu Solnym po sumie (Okulice).
Okręg Wielopolski 4 września br. w Wielopolu po sumie (Nawsie).
Okręg Wojnicki — 4 września br. w Łysej Górze po sumie (Łysa Góra).

Niech więc wszystkie Zastępowe koniecznie wezmą udział w tych Zjazdach, a na pewno praca w zastępach potoczy się jeszcze lepiej i z coraz owocniejszymi rezultatami.

3. Jesienne kursy dla Kierownictw.

Podobnie jak lat ubiegłych i w bieżącym roku odbędą się **kursy jesienne dla Kierownictw Oddziałów KSK.**

Plan kursów wraz z dokładnym programem otrzymają Kierownictwa Oddziałów w drugiej połowie września br.

W czasie tegorocznych kursów **przeprowadzone** zostaną **wzorowe posiedzenia Kierownictw Oddziałów.** Posiedzenia te przeprowadzi Kierownictwo tego Odziału, na terenie którego odbywać się będzie kurs.

4. Opłaty organizacyjne.

Zbliżają się kursy jesienne, a wraz z nimi **termin ostateczny uregulowania opłat organizacyjnych** za: składkę stowarzyszeniową, „Własnymi Siłami", „Posłańca", „Fundusz Okręgowy" i „Fundusz maturzystek".

Ponieważ do tej pory bardzo **mało Uczestniczek Zlotu** w Starym Sączu **uiściło opłatę zlotową,** Zarząd serdecznie i gorąco prosi **o uregulowanie na kursach tej sprawy** tak bardzo dla finansów Stowarzyszenia ważnej.

5. Zamówienia organizacyjne.

Oddziały mogą przed kursami poczynić **zamówienia na pomoce organizacyjne,** jak oznaki, legitymacje, książkowość i pieczątkę, jak również na książki, czy inne potrzebne do pracy w Oddziałach pomoce.

W roku 1939 —

Każda Członkini KSK. ma legitymację!
Każda Członkini KSK. posiada oznakę!
Każda Członkini KSK. prenumeratorką „Własnymi Siłami"!

W roku 1939 —

Każdy Oddział ma książkowość!
Każdy Oddział ma pieczątkę!
Każdy Oddział ma książkę „O wychowaniu"!

O stan wzorowy naszych Oddziaów trzeba się koniecznie starać.

Uwaga: W czasie jesiennych kursów sprzedawana będzie **broszurka** naszego Stowarzyszenia **o bł. Kindze** p. t.: **„Matka Ludu!"** Gdyby Członkinie Oddziału chciały nabyć kilkanaście egzemplarzy „Matki Ludu", trzeba jak najwcześniej zawiadomić, ile tych broszurek Oddział ma zamiar nabyć, aby można było przywieźć odpowiednią ilość. **Pamiętajmy, że ze sprzedaży tej broszurki pewien procent przeznaczony jest na fundusz kanonizacyjny Ukochanej naszej bł. Kingi!**

6. Dodatek „Dbaj o zdrowie".

Dodatek „Dbaj o zdrowie" **do Nru sierpniowego** „Własnymi Siłami" **ukaże się razem z dodatkiem do Nru wrześniowego** — podobnie jak było w lipcu br.

7. Do PT. Prelegentek!

Ponieważ posiedzenie Zarządu KSK. odbędzie się 19 września br. — **prosimy** jak najserdeczniej **PT. Prelegentki,** aby były łaskawe **sprawozdania z wyjazdów do Oddziałów nadesłać na ręce PT. Prezesek Okręg.** swojego Okręgu i to w pierwszych dniach września br.

Na jesiennym posiedzeniu Zarządu KSK. przedstawiane jest zwykle sprawozdanie z pracy Koła Prelegentek, więc i w tym roku chciałybyśmy, aby takie sprawozdanie było przedłożone Zarządowi KSK.

Uwaga: Jest cały szereg PT. Prelegentek, które mają wyjazdy jeszcze we wrześniu i październiku br. — niechaj odeszlą sprawozdania z tych wyjazdów, które odbyły, a tylko na kartce zaznaczą dalsze swoje wyjazdy z podaniem daty i nazwy Oddziału, do którego się wybierają.

8. Z referatu dla spraw Inteligencji Żeńskiej.

Mimo przygotowania zamierzonych Tygodni Społecznych w bieżącym roku nie można było przeprowadzić.

Tydzień katolicko-społeczny dla akademiczek przeniesiony został **na okres świąt Bożego Narodzenia.**

Prezydium Referatu jest bardzo wdzięczne tym Oddziałom, które podały nazwiska Nauczycielek i Akademiczek wraz z dokładnymi adresami. Ponieważ zależy Prezydium Referatu na dalszych nazwiskach — niechaj więc **wszystkie Oddziały podadzą nazwiska Nauczycielek** i szkół powszechnych i szkół średnich, oraz **Akademiczek, jeśli te na terenie Oddziału się znajdują.** Nazwiska i dokładne adresy tych osób na oddzielnej **kartce wręczyć** będzie **najdogodniej w czasie kursów jesiennych** Sekretarce Gener.

9. Referaty o Kołach Gospodyń Wiejskich.

Zapowiedziane **referaty** o Kołach Gospodyń Wiejskich **zostaną wysłane** wraz z zawiadomieniem i programem w sprawie kursów jesiennych.

10. Fotografie ze Zlotu w Starym Sączu.

Bardzo piękne zdjęcia ze Zlotu KSK. w Starym Sączu można zamówić u p. Kingi Woźniakowej (Stary Sącz, koło klasztoru), lub po obejrzeniu w czasie kursów jesiennych u Sekretarki Gen., która zajmie się wysłaniem ich do każdego Oddziału. — Cena 30 gr. za sztukę.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej.

1. Jedziemy do Częstochowy!

Niczym nie dająca się opisać radość rozpiera nasze dziarskie Oddziały KSMM. Streszcza się ona w jednym okrzyku: Jedziemy do Częstochowy! Okrzyk ten zawiera całe bogactwo uczuć, myśli i zamiarów młodzieży stowarzyszeniowej.

Jedziemy do Częstochowy! A więc jedziemy pokłonić się Najświętszej Panience, Królowej Niebios i Polski, złożyć Jej serdeczne śluby życia na chwałę Bożą i wybłagać sobie skarby łask na przyszłość..

Jedziemy do Częstochowy, aby przejąć się do głębi rycerskim duchem obrońców Jasnej Góry z czasów najazdu szwedzkiego. Dziś inne moce chcą zniszczyć w naszej Ojczyźnie największe skarby, jak wiarę św. i miłość do Kościoła Chrystusowego — więc my, nowi rycerze, chcemy być potężni i mocarni, by mieć wiele sił i mocy na obronę naszych świętości religijnych i narodowych!

Jedziemy do Częstochowy wszyscy! Bo wszyscy kochamy Najświętszą Panienkę, bo wszystka młodzież męska pozaszkolna pragnie dać wyraz swym przekonaniom katolickim.

A więc do Częstochowy, na dzień 24 i 25 września, wszyscy!

2. Dziesięciodniowy kurs dla reżyserów sceny amatorskiej.

Dnia 30 września br. po południu w Woli Rzędzińskiej koło Tarnowa rozpocznie się dziesięciodniowy kurs dla reżyserów sceny amatorskiej, który będzie prowadzony przez długoletniego, doświadczonego reżysera naszej sce-

ny. Program kursu obejmuje kompletne, tak teoretyczne, jak praktyczne przeszkolenie reżyserów, oraz wskazania tyczące sceny, dekoracyj, kostiumów, efektów głosowych i świetlnych i t. d. Liczba miejsc jest ograniczona — może być przyjętych na kurs tylko trzydziestu druhów. Przy przesyłaniu zgłoszeń należy szczególną uwagę zwrócić na dobór kandydatów, należy więc przysyłać druhów, którzy już mają za sobą jakąś przeszłość w pracy na scenie, a przede wszystkim zdolnych i chętnych, którzy by mogli rzeczywiście wynieść pewne korzyści z kursu i podnieść poziom imprez, urządzanych przez ich Oddziały.

Zgłoszenia należy przesyłać najpóźniej do dnia 15 września br.

Koszta kursu, z których zostanie pokryte kompletne utrzymanie, oraz częściowo materiał doświadczalny, wyniosą 12 złotych, płatnych w Woli Rzędzińskiej w dniu przyjazdu.

3. Ważne dla Kierownictwa Okręgu.

Ponieważ dotychczas nie otrzymaliśmy jeszcze ani jednego sprawozdania z odbytych zawodów sportowych Okręgów, dlatego też jesteśmy zmuszeni przypomnieć, że Kierownictwo Okręgu w porozumieniu ze Stowarzyszeniem powinno w roku bież. urządzić zawody sportowe swego Okręgu. Jak zorganizować i przeprowadzić zawody, jakie konkurencje powinny objąć zawody, pisaliśmy już w „Posłańcu" i „Młodym Polaku". Kierownictwo Okręgu musi ustalić czas i miejsce zawodów, o czym powinno **powiadomić Sekretariat Stowarzyszenia.**

Szczegółowe sprawozdanie z odbytych zawodów, z podaniem wyników w poszczególnych konkurencjach, należy przesłać najpóźniej w tydzień po odbytych zawodach do Sekretariatu Stowarzyszenia, Tarnów, ul. Focha 16. Zawody we wszystkich Okręgach muszą być ukończone **najpóźniej do dnia 20 października br.** Za zorganizowanie i przeprowadzenie zawodów jest odpowiedzialny Prezes Okręgu.

4. Zmiana w relacjach pociągów popularnych.

Z ważnych powodów Zarząd Stowarzyszenia w porozumieniu z władzami kolejowymi dokonał zmiany w relacjach pociągów popularnych na Zlot do Częstochowy. Podajemy nowy spis tychże pociągów:

Tarnów—Częstochowa, postój na wszystkich stacjach do Sterkowca włącznie
Stary Sącz—Częstochowa, postój na wszystkich stacjach do N. Sącza wł.
Nowy Sącz—Częstochowa, postój na wszystkich stacjach do Grybowa wł.
Limanowa—Częstochowa, postój na wszystkich stacjach do Dobrej wł.
Brzesko—Częstochowa, postój na wszystkich stacjach do Stanisławic wł.
Sędziszów—Częstochowa, postój na wsz. stacjach do Woli Rzędzińskiej wł.
Stróże—Częstochowa, postój na wsz. stacjach do Łowczówka-Pleśnej wł.
Mielec—Częstochowa, postój na wszystkich stacjach do Kochanówki wł.
Dąbrowa—Częstochowa, postój na wszystkich stacjach do Klikowej wł.

Zwraca się uwagę, iż uczestnicy Zlotu mogą zajmować miejsca **tylko w tych pociągach,** do których się zgłosili.

Pieniądze na bilety, jako też na opłatę zlotową należy przysyłać do Sekretariatu Generalnego — Tarnów, ul. Focha 16, a **nie** do Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej, jak to niektóre Oddziały już przesłały. Pieniądze mają być przesyłane na adres Sekretariatu **tylko przekazem pocztowym**

z dokładnym zaznaczeniem „na Zlot Częstochowski", oraz podaniem ilości uczestników, od których się opłaca. Nie można pieniędzy na Zlot posyłać blankietem nadawczym PKO. Opłatę zlotową należy od wszystkich jadących przesyłać **równocześnie** z pieniędzmi na bilety.

Ostateczny termin zgłoszeń uczestników Zlotu Częstochowskiego upływa **nieodwołalnie** z dniem 1 września br., w którym to dniu nastąpi zamknięcie listy zgłoszonych. Na podstawie tejże listy zostanie sporządzone zapotrzebowanie noclegów w Częstochowie, oraz ilości wozów w pociągach popularnych.

5. Ceny biletów do Częstochowy

wynoszą razem z opłatą zlotową przy ilości przynajmniej 500 osób na jeden pociąg:

z Tarnowa	7·50 zł
z Starego Sącza	9·70 „
z Nowego Sącza	9·50 „
z Limanowy	8·50 „
z Słotwiny-Brzeska	7·10 „
z Sędziszowa	8·70 „
ze Stróż	8·70 „
z Mielca	9·— „
z Dąbrowy	8·10 „

Pieniądze należy przesyłać do Sekretariatu Generalnego KSMM. najpóźniej, nieodwołalnie do dnia 8-go września włącznie.

6. Ważne!

Posiedzenie Kierownictwa Okręgu **Limanowskiego** odbędzie się w **Limanowej** w świetlicy KSMM. **w niedzielę 4-go września br. o godzinie 9·30.**

Sprawy bardzo ważne. Obecność wszystkich Prezesów konieczna.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej.

1. O Zjeździe Delegowanych K. S. M. Ż.

W Tuchowie dnia 26. VI. br. odbył zię XII Zjazd Delegowanych K. S. M. Ż. W uroczystościach wzięło udział około 2 tysiące Członkiń K. S. M. Ż.

Przybył też JE. Ks. Biskup Komar, który celebrował w kościele parafialnym Mszę św. i wygłosił piękne kazanie.

W sali Sokoła odbyły się obrady, na których obecni byli JE. Ks. Biskup Komar, ks. Asystent Diecezjalny KSMŻ. Dr J. Lubelski, ks. Prałat K. Pękala, księża Asystenci, przedstawiciele władz, oraz prezeska KSMŻ. diecezji przemyskiej.

Na Zjeździe wygłoszono referat p. t. „Wszystko dla Chrystusa i dla Polski".

Podczas uroczystości została udekorowana za swą pracę nad mło-

dzieżą krzyżem „Pro Ecclesia et Pontifice" prezeska diecezjalna KSMŻ. p. Wanda Fuksówna.

Złożeniem hołdu w sanktuarium Najśw. Matuchnie i ponowieniem przyrzeczenia zakończono uroczystość.

2. Kursy-obozy K. S. M. Ż.

Katol. Stow. Mł. Żeńskiej zorganizowało sześć kursów-obozów dla druhen z Kierownictw, które wszechstronnie przeszkolone mają skutecznie propagować ideę K. S. M. Ż. wśród swego otoczenia. Pierwszy kurs-obóz odbył się w Borzęcinie Górnym w domu katolickim. Było druhen 24.

Drugi kurs-obóz odbył się w Łososinie Górnej w Szkole Rolniczej — było uczestniczek 21.

Trzeci kurs-obóz odbył się w Zakliczynie w domu parafialnym — było druhen 35.

Czwarty kurs-obóz odbył się w Krzyżanowicach w domu parafialnym, skupił druhen 23.

Piąty kurs-obóz odbył się w Moszczenicy k. Gorlic, odbył się w domu ludowym, skupił 19 druhen.

Szósty kurs-obóz odbył się w Mielcu od 16—23 sierpnia br.

Każdy kurs-obóz obejmował następujący program:

Codzienną mszę św. oraz konferencje religijne, 8 pogadanek ideowo-metodycznych, 8 referatów organizacyjnych, 9 pogadanek z zakresu higieny i ratownictwa, musztra i gimnastyka ranna 15-minutowa 8 godzin obejmowały, także gry ruchowe, sportowe obejmowały 8 godzin, również tyle godzin obejmowały zajęcia świetlicowe, które obejmowały gry towarzyskie, tańce narodowe, inscenizacje baśni, bajek, obfity repertuar pieśni kościelnych i organizacyjnych, wspólne ogniska i zakończenie dla zaproszonych licznie parafian uzupełniały każdy kurs.

Nastrój na dotychczasowych kursach był serdeczny, pogodny, a osiągnęłyśmy go przez codzienne Msze św. i Komunię św.

Ostatnie dwa kursy-obozy odbędą się:
w Ropczycach od 25. VIII. do 2. IX. br.
w Kadczy od 7 do 14. IX. br.
Druhny — Członkinie Kierownictw przybywajcie!

3. Posiedzenie Zarządu K. S. M. Ż.

Posiedzenie Zarządu K. S. M. Ż. w pełnym składzie odbędzie się dnia 26 września b. r. Dokładny program wraz z zaproszeniami otrzymają wszystkie Członkinie Zarządu K. S. M. Ż.

Uprzejmie prosimy, by wszystkie P. P. Prezeski Okręgowe wzięły w nim udział ze względu na ważność spraw, które będą omawiane na tym posiedzeniu.

4. Jeszcze w sprawie próby kandydackiej.

Pozostaje jeszcze tylko kilka Oddziałów, które nie złożyły egzaminu z próby kandydackiej. — Podajemy tym Oddziałom do wiadomości, że w niedzielę dnia 4 września b. r., poproszą te Oddziały na egzamin Prezeski Okręgowe. By na Święto Patronalne nie było Oddziału w diecezji, który by nie zdał próby kandydackiej. — Sprawo-

zdanie prosimy przesłać do Sekretariatu K. S. M. Ż. — już w jesieni przystąpimy do II. stopnia wyszkolenia w K. S. M. Ż.

5. Uroczystość Patronalna.

Uroczystość Patronalna tego roku przypada na dzień 11 września. Program Uroczystości Patronalnej wraz z całym materiałem został wysłany do każdego Oddziału, to też każdy Oddział obchodził będzie uroczystość według programu przysłanego z Zarządu K. S. M. Ż. Spowiedź druhen odbędzie się we środę 7 września br. — druhny przystępować będą wspólnie co dzień do Komunii św. aż do poniedziałku, po Mszy św. codziennie wygłoszona zostanie konferencja religijna. — Chodzi o to, by Kierownictwa Oddziałów dołożyły wszelkich starań, by ta jedyna uroczystość nasza wypadła pięknie i wspaniale.

6. Zloty Okręgowe.

Dalsze Zloty Okręgowe odbędą się w tych terminach, jakie zostały podane w poprzednim numerze „Posłańca”.

7. Odwiedziny Oddziałów.

Prezeski Okręgowe mają swoje żniwo! Otóż obecnie jest czas najlepszy na odwiedziny Oddziałów w swoim Okręgu. Każda Prezeska Okręgowa zna pracę w każdym Oddziele, nie ma Oddziału nie odwiedzanego przez Prezeskę Okręgową — lub prelegentkę.

Sprawozdania z odwiedzin Oddziałów Prezeski Okr. przesyłają do Zarządu KSMŻ.

Który Okręg spisze się najlepiej?

8. Nagrody za konkurs pieśni.

Na zjeździe Delegowanych KSMŻ. w Tuchowie — do konkursu pieśni Okręgami stanęło 10 Okręgów.

Nagrodę I. otrzymał Okręg Tarnowski-miejski.
„ I. „ „ Tuchowski.
„ I. „ „ Pilzneński.
„ II. „ „ Bocheński.
„ III. „ „ Czchowski.
„ III. „ „ Brzeski.
„ III. „ „ Radłowski.

Resztę Okręgów z braku czasu nie dokończyło śpiewu swych pieśni na Zjeździe Delegowanych w Tuchowie. Nagrody zostaną przesłane do Kierownictwa każdego Okręgu.

9. Kursy szycia.

Zarząd K. S. M. Ż. organizuje w tym roku na jesień kursy szycia, jednak kursy gospodarstwa domowego dalej będą prowadzone — zgłoszenia kierować do Sekretariatu K. S. M. Ż.

Kursy szycia trwać będą 6 tygodni; poświęcone będą nauce szycia bielizny osobistej, pościelowej, dziecinnej i t. d., cerowaniu, łataniu, praniu, prasowaniu, kroju, robotom ręcznym, leczeniu domowemu, pomocy w nagłych wypadkach, oraz pielęgnacji chorych.

Warunki, na jakich kurs może się odbyć. — Koszta kursów są następujące: Gotówką za 6 tygodni każda druhna płaci 3 zł. 60 gr. jeśli na kursie jest 25 druhen; jeśli jest mniej, — odpowiednio koszta się zwiększą. Gdy druhen będzie ponad 25 koszta się zmiejszą. Również co do kursu szycia dostarczą kursistki tego co potrzeba, a mianowicie materiał do szycia, mydło, soda, żelazko z węglami, 5 maszyn do szycia na cały komplet uczących się. (Maszyny należy pożyczyć).

Ponadto kursistki zapewnić winny p. Instruktorce mieszkanie, wyżywienie, pokój opalony i światło oraz konie do przewiezienia i od wiezienia p. Instruktorki. Druhny zajęte będą na kursie codziennie od 7 rano do 4 po południu, z wyjątkiem niedziel i świąt, przyczym w soboty i dni przedświąteczne druhny powracać będą do domów o godz. 2 popoł.

Kursy rozpoczną się dn. 4 listopada br.; w każdym Okręgu winno się odbyć cztery kursy szycia. Praca na kursie będzie tak pomyślana, aby druhny nie tylko praktycznie, ale duchowo i umysłowo jak najwięcej skorzystały.

Prosimy aby Oddziały, które chcą mieć taki kurs u siebie, odrazu tę sprawę omówiły i zgłoszenia wysłały do Zarządu KSMŻ. — w jakim czasie pragną mieć u siebie i to do 15 września br.: pierwszeństwo mają oddziały te, które już u siebie przeprowadziły kurs gospodarstwa domowego. Sprawę kursów pragniemy na posiedzeniu Zarządu 26 września br. omówić i terminy kursów ustalimy.

Sprawę kursu omówić z P. T. Przew. Księdzem Proboszczem lub Asystentem i zgłoszenia winna podpisać Prezeska i Sekretarka Oddziału K. S. M. Ż., a potwierdzić Przew. Ks. Proboszcz.

Kursy te bardzo dużo korzyści Wam dadzą, a więc do pracy, — a więc do dzieła!

10. Kursy gospodarstwa domowego.

Kursy gospodarstwa domowego w dalszym ciągu w tym roku będą prowadzone już od 15 października br. przeto zgłoszenia już składać do Zarządu. Okręg, który zeszłego roku nie miał odpowiedn' ilości kursów-gosp. domowego u siebie, w tym roku musi zająć się tą sprawą.

Do Oddziałów.

Zarząd K. S. M. Ż. posiada na składzie regulamin mundurka dla druhen, więc należy oddziałom zapoznać się dobrze jak winien wyglądać mundurek druhny.

12. Kółka wychowawcze.

Oddziały doceniając pracę w kółkach wychowawczych organizują u siebie kółka; jednak jest jeszcze poważna liczba Oddziałów, gdzie nie ma kółek wychowawczych. Na jesiennych Kursach dla Kierownictw Oddziały złożą dokładne sprawozdanie z pracy w kółkach wychowawczych. Pracujmy teraz pod hasłem „Każdy Oddział posiada Kółko Wychowawcze”.

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej Redaktor odp.: Ks. Karol Pękala
Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie.